

lavere lønne end til de højere lønne, og ud fra dette Synspunkt er det, at jeg har tilladt mig at stille disse Endringsforslag. Jeg frygter for at trætte det høje Ting med Gang efter Gang at fremdrage forskellige Eksempler; men jeg kunde ønske netop med Hensyn til Pensioneringen at fremdrage, hvorledes de mere underordnede ere stillede, og jeg skal da nævne, hvorledes en Fyrbøders Arbejdstid er, saaledes som jeg har faaet den opgivet, og som jeg har undersøgt den efter den Køreplan, der udleveres til det hørende Personale. Vedkommende Fyrbøder har en Fridag hver 6te Dag. Det er temmeligt almindeligt, at han i de 5 Dage, han er i Tjeneste, ikke kommer i Seng i de 3-4. Der er to Dage af de 5, som jeg nærmere skal opholde mig ved. Vedkommende kan den foregaaende Aften komme i Seng Kl. 11, men skal op igen Kl. 4 den næste Morgen til Reservertjeneste osv. Han kører ud fra Maskinhuset Kl. 8 $\frac{1}{2}$, og derefter gør han 4 Ture mellem København og Helsingør, saa at han kommer tilbage til Maskinhuset i København henad Kl. 2 Nat; han kommer der til Kl. 1 $\frac{3}{4}$, men først Kl. 2 kan man sige, at han er færdig. Saa kan han hvile sig i 2 Timer, men ikke sove, thi at sove i 2 Timer lader sig ikke gøre under de Forhold. Kl. 4 skal han igen til Tjeneste, og han kører da hele Dagen de samme 4 Ture frem og tilbage og ender i Helsingør Kl. 10 $\frac{1}{2}$ Aften. Naar der er Tale om at pensionere saadanne Folk, naar der er Tale om først at yde dem fuld Pension, naar de have tjent i 35 Aar, saa vil man kunne forstaa, at det Liv og det Arbejde holder en Mand ikke ud i 35 Aar, han holder ikke ud at staa paa en Maskine, hvor Sne og Slud føres ind paa den ene Side og Hede fra Maskinen paa den anden Side, og hvor han i det hele taget ved de Temperaturvækslinger, der forekomme, er udsat for Sygdom og for at blive ødelagt legemlig. Man vil forstaa, at det at tale til en saadan Mand om Pension efter 35 Aars Tjeneste, i Grunden er noget, som næsten ser ud som Ironi; det minder noget om den Fremgangsmaade, som man siger, Juleenderne bruge, idet de stille en Biff Hø foran Hestens Hoved for at faa den til at løbe raskere. Men naar en saadan Mand oplydes i kortere Tid, vil han ikke naa Maximum af Pensionen. Det forekommer mig, at paa saadanne Punkter er det fuldt retfærdigt, om Staten yder noget større Tilskud til Pensionen, om Staten virkelig giver lidt mere Tilskud til denne Embedsmands eller Bestillingsmands Pensionering end til Embedsmænd, som have Tusinder om Aaret i Indtægt. Man ser i øvrigt ogsaa,

at disse Fyrbødere, naar de have kørt i længere Tid, nødes til at trække sig tilbage. Det, der gør, at det i det hele taget lader sig gøre med disse lange Ture, er dette Hidsesystem, som Milepengene egentlig ere; samtidig med, at de ere en Slags Diæter, er det jo Tilfældet, at naar Personalet kører længere Ture, forøges Milepengene, og de paagældende stræbe da efter af disse Milepenge, som egentlig have en anden Bestemmelse, at faa en lille Smule tilovers for at forbedre deres Løn. — Den højtærede Minister udtalte sig om Grunden til, at Andragenderne bleve ubesvarede. Jeg kan til Dels godkende de Grunde, som den højtærede Minister fremsførte, men paa den anden Side ikke, thi naar, som jeg ogsaa udtalte før, de underordnede Bestillingsmænd i al Verbødighed og Høflighed skrive til Generaldirektøren og anmode om dette eller hint, forekommer det mig dog, at selv om disse Andragender muligvis kunne være noget trøttende, fordi de komme saa tit, burde de alligevel bevares, thi det vækker selvfølgelig en stor Uvilje nede mellem det underordnede Personale, naar de lades ubesvarede. De komme saa ganske simpelt til at se lidt skævt til den øverste Styrelse, idet de sige: de se deroppe saaledes ned paa os, at de ikke en Gang værdige os et Svar. Og det forekommer mig dog, at det vilde være saa faare let at svare. Hvis det skulde kunne angives som Grund, som den højtærede Minister har angivet, vilde det kun dreje sig om et Par Ord, og jeg tror, at paa Statsbanernes Kontor er der, som det ogsaa fremgaar af Flertallets Endringsforslag og de forskellige Oplysninger, egentlig Skrivere nok, og om der ogsaa skulde sættes en Skriver til alene at bevare saadanne Andragender, naar der blev givet ham Bessed derom, vilde det vist ikke være saa uoverkommeligt. Jeg tror, at den overordnede Ledelse af Statsbanerne staar sig ved, naar der i al Verbødighed og Høflighed sker saadanne Henvendelser, at give et høfligt Svar tilbage igen. Jeg tror, at paa den Maade opretholdes den Mand, som der bør være mellem det overordnede og det underordnede Personale, bedre, end naar det underordnede Personale faar det Syn paa Sagen, at de blive overfete, at de ere for smaa, for ubehydelige til, at de store, høje Herre i Direktoratet endog blot ville værdige dem et Svar. Den højtærede Minister udtalte, at Grunden til, at disse Andragender ikke vare blevne imødekomne, var, at dette Forslag laa fremme her i Tinget, og at Ministeren sølte sig bunden ved dette Forslag. Jeg kan saa godt forstaa